

Att tro på kraften i det lilla

När jag summerar året vill jag använda ordet **tacksam**. Att leda ett arbete under ett år när världen stått i en pandemi har utmanat och varit en påfrestning av unikt slag. Men det som har burit oss är vår tro på Gud. Vi har försökt finna lösningar genom att ställa om och tänka nytt, återigen har den gamla sanningen att kriser föder kreativitet besannats.

I samhället, kyrkor, organisationer och företag har man arbetat på att finna lösningar för att kunna kommunicera och få verksamheter att fungera. Vi har fått tänka om vad som verkligen är nödvändigt. Stundvis har det känts hopplöst för många. Men när ljusglimtar visar sig föds drömmar och hoppet återvänder, man griper tag om hoppet och börjar drömma om att få träffa nära och kära, vänner, bekanta och arbetskompisar igen.

Barnen och familjerna som finns i våra projekt bär också på drömmar. Drömmar som riskerar att förloaras om vi inte fortsätter att stå med dem. Vi har återigen sett hur våra insatser gett liv och att de föder drömmar. Våra medarbetare har visat att de tror på förändringar mitt i svårigheterna. De har kämpat trots stora utmaningar.

När vi nu ser tillbaka på året ser vi att människor gått samman för att bära varandra. Inte heller vi kan stanna i vår bekvämlighet och säga att det vi gör är nog och ta steg tillbaka, vi måste våga se på, ta del av och gå ett steg till. Att bli drabbad av kärlek till vår nästa föder en nöd i våra hjärtan att fortsätta kämpa, att gå ett steg till trots motgångar.

Våga drömma

I en värld som svajar och där barnen är vårt fokus, behöver jag påminna mig om vad jag drömde om som barn. Jag tror vi likt många barn behöver drömma om en värld där allt är möjligt. Att drömma om det stora och samtidigt förstå att det är de små stegen som leder dit. Livet har lärt mig att tro på kraften i det lilla. Att höja blicken från här och nu. Att trotsa omständigheter som försvårar och utmanar och att ändå välja att fortsätta kämpa för det goda i världen.

När vi sträcker vår hand till någon annan får vi själva hopp på vår väg.

Visst kan vi drabbas av missmod och det är högst mänskligt att känna missmod ibland. Missmodet kan

även drabba de som vi ser som de starkaste, sådana som Denis Mukwege som tar emot ett förstört barn eller en våldtagen kvinna på sjukhuset i Bukavu. När vi lyfter blicken så finns det många exempel på att tron bär de som kämpar och att det finns hopp och kärlek i världen. "Tron är grunden för det vi hoppas på – den ger oss visshet om det vi inte kan se."

Julen står för dörren, låt oss se allt det goda som vi har. Låt också våra tankar och böner gå till de ensamma, de hungrande, de fattiga, de sjuka, de utstötta och till de människor som har tappat hoppet.

Jesus, Guds son, föddes i ett enkelt stall. Han var både ett litet barn och världens frälsare (räddare) på samma gång. Låt oss påminna oss om varför vi firar jul och hjälp oss att se det stora i varje människa, gammal som ung, fattig som rik.

Tack för att ni har hjälpt oss att sträcka ut våra händer under året som snart är till ända. Tack för julgävor och beställningar av gåvobevis. Ni är fantastiska! I den enkla broschyr som vi skickar med berättar vi om vad en del av insatserna har bidragit till. Tillsammans har vi fått vara med och sprida ljus och ge hopp.

Tack för året 2020!

Med önskan om Guds välsignelse!

Britt-Marie Ström
Verksamhetsledare

Tyvär har trycket på namnen på de som skrivit hälsningar i jul-tidningen blivit svagt. De som skrivit hälsningarna är:

Sidan 15 Cleo Mol Silva, Projektledare

Sidan 19 Editene Barbosa, Proejktledare

Sidan 21 Elinar Antonio Machado Santier, Projektansvarig

Sidan 25 Yvette Cubaka, Projektledare